

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ

04/2020

Martin P. Tango, ředitel školy LEA se svými žáky

Zázraky v mém životě

Autor: Martin P. Tango, ředitel školy LEA

Když se ohlédnu za mým životem od mého raného dětství až po dnešní den, musím konstatovat, že to nebylo vůbec snadné. Děkuji však Pánu Bohu za to, že stál vždy při mně ve všech mých těžkostech a zachránil mě, když jsem k němu volal. Od chvíle, co jsem mohl poznat Pána Ježíše jako mého Spasitele a Zachránce, jsem se vždy držel mého životního motta „modli se a usilovně pracuj“, to je totiž klíč k úspěchu. Tuto životní filosofii jsem také od samého začátku uplatňoval při řízení základní střední školy LEA. Všechno, co jsme ve škole LEA doposud dosáhli, všechny

úspěchy a výzvy byly podřízeny této životní filosofii „modli se a usilovně pracuj“.

V letošním roce, kdy slavíme 10. výročí založení školy LEA, jsou před námi další výzvy zejména v oblasti budování dalších tříd, toalet, koupelen a stravovacího zařízení pro naše děti. Když jsme začínali před deseti lety, měli jsme jen dvě malé třídy, které vůbec nevyhovovaly standardům pro školu. Měli jsme ještě dvě malé kanceláře, dva suché záchody a polní kuchyň a bylo velmi těžké získat povolení pro zřízení školy, když prakticky nic nevyhovovalo platným normám

a předpisům. Inspektoři ze školského úřadu přišli posoudit stav a konstatovali, že technické zázemí školy je zcela nevyhovující. Začali jsme se modlit, aby nám Pán Bůh poslal někoho, kdo by nám pomohl vyřešit tento problém. A to byla ta doba, kdy nás poprvé navštívili pastor Michal a Karel a my jsme je mohli seznámit s našimi problémy a potřebami. A najednou se začaly dít neuvěřitelné věci, začali nám pomáhat přátelé z České republiky a Slovenska, také přátelé z Norska a navíc jsme začali vybírat poplatky od dětí z těch rodin, které byly schopné alespoň částečně zaplatit svým dětem školné. Vždy, když se ohlédnu zpátky do doby těžkých začátků, cítím neskutečnou vděčnost za Vás všechny, kteří jste nám v té době začali pomáhat svými sponzorskými dary, a my jsme mohli začít stavět nové třídy a celé technické zázemí školy v souladu s našimi platnými předpisy. A tady byl ten okamžik, kdy jsem si poprvé uvědomil skutečnost, že naše modlitby Pán Bůh vyslyšel! Letos slavíme desáté výročí a máme vyhovující třídy, kanceláře, toalety, koupelny, kuchyň, a to vše podle norem. Za to vše jsme Pánu Bohu i Vám, drazí sponzoři, nesmírně vděční!

Když přišli inspektoři poprvé, konstatovali nevyhovující budovy, malý pozemek pro školu a její okolí a z těchto důvodů nedoporučili školu LEA k registraci. Znovu jsme se modlili a stala se neuvěřitelná věc, musím říct zázrak – škola nakonec registraci získala. Při další návštěvě inspektorů byl konstatován značný pokrok při řešení připomínek z první návštěvy. To bylo nesmírně důležité.

Zásadní problém, který tady byl od samého začátku, byl malý pozemek pro školu – pro udržení registrace bylo nutné jej vyřešit. Blízko školy byly velké pozemky, které patřily sousedům, ale ti je nechtěli prodat za rozumnou cenu. Důležité bylo koupit alespoň část těchto pozemků a udržet tak registraci. Se svými sousedy jsem měl dobré vztahy, vždy mi šlo o spolupráci, abych nikoho nepoškodil, a Pán Bůh se po určité době dotkl srdce jednoho z nich a my jsme získali pozemek hned vedle školy, kde teď stojí nové ubytovací zařízení pro děti. Problém registrace školy byl tím vyřešen a já jsem mohl napřímít všechny mé síly směrem k dětem a k jejich potřebám. Zejména mi

Martin P. Tango se svými studenty na skautském campu v hl. městě Dodoma

šlo o děti, které neměly rodiče nebo žily v neskutečně těžkých podmínkách, modlil jsem se za ně a hledal cesty, jak jim mohu pomoci. Tyto děti mi v mnoha ohledech připomínaly mé dětství v době, kdy už zemřeli oba moji rodiče. Než jste začali sponzorovat naše děti, vzal jsem své skromné úspory a začal jsem pomáhat těmto dětem, abych alespoň uspokojil jejich základní potřeby – nějaký přístřešek, kde by mohly bydlet, a také oblečení a jídlo. Věděl jsem, že je to málo, ale víc jsem nebyl schopen.... Všimli jste si této mé snahy a úsilí a připojili se ke mně, začali sponzorovat děti a umožnili jim přístup ke vzdělání, což je to zcela zásadní pro jejich další život.

Na začátku mě mnozí odrazovali a zpochybňovali mé úsilí, protože jsem neměl peníze. Smáli se mi, že ty mé sny brzy skončí a nebudu schopen splnit své sliby dětem a naplnit jejich sny o lepší budoucnosti. A opět jsem se modlil a zároveň hledal cesty, jak zabezpečit dětem vzdělání. Dnes mají děti díky Vám, drazí sponzoři, přístup ke kvalitnímu vzdělání. Před deseti lety jste začali sponzorovat 10

dětí a celkově už jich bylo podpořeno asi 320.

Od samého začátku jsme také zápasili s nedostatkem pitné, ale i užitkové vody – to byl velký problém. Zejména v letech 2012 a 2013 v době velkého sucha to bylo úplně kritické. Pán Bůh však věděl o našich potřebách a měl pro nás připravené řešení. Jednoho z mých tanzanských přátel navštívil v té době člověk z USA a mě požádali, zda bych jim půjčil mé auto, aby se mohli dostat do míst, která měli v plánu navštívit. Při této příležitosti tento host z USA navštívil školu LEA a já jsem měl příležitost ho seznámit s našimi problémy s vodou. Bylo to až neuvěřitelné, že tento člověk uměl zařídit, že po určité době nás kontaktoval tým z USA, který prováděl hloubkové vrtání na pitnou vodu. Přijel celý tým i s technikou, zaměřili zdroj vody a začali vrtat. Dlouho nic a ve chvíli, kdy už to chtěli vzdát kvůli hloubce, se objevila voda – to byl opravdu zázrak! Měli jsme vodu a nejen to! Tyto přátele z USA velmi zaujala naše služba dětem a rozhodli se nám pomoci i s výstavbou ubytovny.

A aby toho nebylo málo, objevilo se v roce 2013 další nebezpečí. Byla to nemoc, která se šířila regionem, cholera. Několik lidí, kteří nám záviděli, jak naše škola prosperuje, začalo šířit pomluvy a informovalo úředníky z oddělení zdravotnictví, že máme ubytované děti v místech, které jsou z pohledu šíření této nemoci nevhodné a pro děti nebezpečné. Dokonce pustili fámu, že onemocnělo několik dětí v základní škole LEA. Těch problémů v té době bylo tolik, že jsem byl úplně zoufalý a vyčerpaný, a začal jsem pochybovat, zda vše, co dělám, je správné.... Přišla kontrola z oddělení zdravotnictví a neshledala u nás žádný problém. Některým dětem vzali vzorky krve, ale výskyt u žádného z nich se nepotvrdil. Všechny výsledky vzorků krve byly negativní a to bylo pro mě velké povzbuzení, které jsem v té době tolik potřeboval. Úplně jsem cítil, že mě Pán Bůh podepírá v mé službě a to mi dalo novou sílu jít dál.

Jsmo moc vděční Pánu Bohu za to, že jsme mohli postavit novou ubytovnu, kde bude bydlet 280 dětí. To je skutečný zázrak, když si uvědomím, jak bylo pro mě velmi těžké ubytovat na samém začátku alespoň pár dětí. Některé z nich spaly v té době ve dvou malých kancelářích, ty další u nás v domě, který byl přeplněný, některé další se mi podařilo ubytovat v pronajatém domě v blízkosti školy. Když dětí přibývalo, podařilo se mi pronajmout další větší dům, ale to se nelíbilo vládním úředníkům, kteří mi zdůrazňovali, že je nepřípustné ubytovávat děti v budovách, které nesplňují ubytovací standardy. Byl jsem doslova v koncích, a tak jsem se znovu modlil a Pán Bůh otevřel dveře a podařilo se nám získat ubytování v prostorách střední školy v Dongobeshi, která neprosperovala a směřovala k ukončení své činnosti, ale byly tam vhodné ubytovací kapacity pro naše děti.

Ale hned tu byl další problém. Škola LEA prosperovala, děti měly v celostátních testech skvělé výsledky, rodiče z okolí přihlašovali své další děti a najednou jich bylo tolik, že dvě děti spaly v jedné posteli, což na naše poměry není nic neobvyklého. To se samozřejmě nelíbilo inspektorům a uložili mi úkol vyřešit tento problém. Neměl jsem žádné finanční prostředky na postavení nové ubytovny a tato nová situace byla pro mě velmi frustrující. Co jsem měl dělat, jedině to, co mnohdy předtím – znovu jsem se modlil a po nějaké době se mi ozval můj bývalý kamarád, že zná někoho, kdo má v plánu navštívit Tanzanii a také školu LEA a další místa. Po několika dnech přijel člověk i se svou rodinou a velmi se zajímal o školu LEA, jak vznikla, jak funguje, a také se ptal na problémy, které teď máme. Řekl jsem o svých starostech s ubytováním, on se zamyslel a řekl, že by mohl pomoci s vybudováním základů pro novou ubytovnu. Byl to pan Arnd z Německa, Pán Bůh mu žehnej, jelikož tento vzácný člověk nejenže sám pomáhá, ale byl schopen najít i další sponzory v Německu pro výstavbu ubytovny. Na výstavbu ubytovny nám také přispěli přátelé z USA a také Vy, drazí přátelé z České republiky. Podařilo se nám také zorganizovat místní „fundraisingovou“ kampaň u příležitosti úspěšného ukončení studia některých studentů v roce 2019. Nová ubytovna pro

děvčata má nyní kapacitu pro 288 studentek a my se dále modlíme, abychom ještě mohli postavit ubytovnu pro chlapce.

Ohledně ubytování jsme tu museli řešit ještě další problém, který souvisel s požárem v jednom ubytovacím zařízení ve škole Kagera. Vláda nařídila další inspekce, které byly namátkové někdy i během noci, a tentokrát se inspektorům nelíbilo to, že v ubytovacím zařízení jsou umístěny děti ze základní i střední školy. Tento problém se dal řešit jedině tím, že přemístíme dívky do nové ubytovny, která v té době nebyla ještě hotová. Na dokončení ubytovny jsme dostali lhůtu 5 měsíců, na přestěhování děvčat další měsíc. Vše se událo v době, kdy jsme už našťástí stavěli novou ubytovnu, jen bylo třeba urychlit veškeré práce tak, aby se vše stihlo v termínu.

Stavba budovy nové ubytovny

A nyní pandemie Covidu 19, který se šíří po celém světě. Velmi jsme se báli kvůli velké koncentraci našich dětí na jednom místě – ve škole a v ubytovnách. Z nařízení vlády jsme museli preventivně zavřít školu na tři měsíce a potom při znovuotevření jsme museli zvládnout těžkosti díky přísným omezením a restrikcím. Znovu jsme tady měli inspektory, vše důkladně zkoumali, zda dodržujeme všechna platná pravidla. Jednou se nám stalo, že kontrola přišla uprostřed noci, kdy děti spaly, a zjistila, že v některých postelích jsou dvě děti. Dostali jsme varování a pokyn, abychom z ubytovny vystěhovali děti, které tam byly z jejich pohledu navíc. A právě tady nám

Pán Bůh otevřel další dveře a my jsme se rozhodli rychle udělat potřebné úpravy v budovách, kde jsou ubytováni učitelé, a vytvořit provizorní ubytovny. Naše děti tak mohou pokračovat ve studiu a nikdo nemusel ze školy odejít.

A ještě se chci zmínit o jednom zázraku – jsou to moje cesty do Evropy. Nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že jednoho dne navštívím Evropu, a to dokonce opakovaně. Jsem Vám moc vděčný i za to, že jste to umožnili i mé manželce Mary, která se toho od Vás mohla mnoho naučit. Všechny tyto zázraky jsou pro nás velkým povzbuzením a dávají nám motivaci pokračovat v naší službě dětem a pomoci jim splnit jejich sny. Víím, že ani pro Vás to není nic snadného starat se o nás a pomáhat nám, ale Pán Bůh Vám žehná a Vy to jeho požehnání posouváte k nám – to je pro mě velký zázrak!

Moc Vás všechny zdravím, ať Pán Bůh ve své moudrosti a všemohoucnosti řídí Vaše kroky a zahrnuje Vás svojí láskou a ochranou!

Martin P. Tango s manželkou Mary a pastorem Zakem na návštěvě v Praze

Biblické okénko

Autor: Hana Mikešová

Jedna z mých nejoblíbenějších knih z Bible jsou Filipští. Je to dopis o radosti, Boží blízkosti, ale také o vzdání se všeho pro Něho (Krista). V závěrečné kapitole píše apoštol Pavel výzvu: „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“ (Filipským 4:4) a dále následuje všem jistě známá pasáž: „Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží převyšující každé pomýšlení, bude střežit Vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“ (Filipským 4:6-7). Někdy to vypadá, že jako křesťané nemáme mít žádné starosti. Když jsem tuto pasáž četla poprvé, pochopila jsem to tak a říkala si, že asi tedy nejsem ten správný křesťan, když starosti a trápení je nad hlavu...

Tento text ale není o tom, nemít žádné starosti. Žijeme ve světě, kde se na nás starosti a problémy jen hrnou. Jako křesťané prožíváme bolest, trápení, ztrátu blízké osoby. Někdy jsou starosti tak bolestné, že nemusíme být ani schopni dýchat. A právě v těchto chvílích nás Pavel vybízí, abychom předstupovali s tím vším před Boha. Jako křesťané máme

Hanka v Malolo

obrovskou výhodu jít s naším trápením k tomu Nejlepšímu. Vykřičet před Ním všechny naše bolesti ukryté hluboko v srdci. Víím, říkáme si, že to všechno Bůh stejně ví, tak proč mu to říkat. Pavel píše „v každé modlitbě a prosbě...předkládejte své žádosti Bohu“. Ano, Bůh ví vše a nic mu není skryto, ale přesto chce, abychom (možná tak trochu i pro sebe) vyjádřili naše trápení a bolesti nahlas. A potom může přijít pokoj, který převyšuje každé pomýšlení. Není tu nic psané o tom, že starosti pominou. Nepominou, ale Bůh do nich vstoupí a přinese svůj pokoj.

Právě v těchto dnech je toto velmi důležitá výzva pro nás křesťany. Být plně napojen na Boha (Krista) tak, abychom my mohli mít pokoj a také byli šířiteli pokoje. A spolu s pokojem může přijít také radost. Radost pramenící z důvěry Bohu a jistoty, že On je blízko.

Jak šel život za deset let

Autor : Michal Klus

Martin Tango otevřel svoji školu v roce 2009 s 22 dětmi. Když jsme je navštívili v březnu 2010, měl ve škole už asi 30 dětí. Fungovali ve dvou třídách a ve velice skromných podmínkách. Děti byly ubytovány u něj doma a v několika dalších rodinách. Nicméně už měl registraci na školu a projekt výstavby školy. Zdroje neměl žádné. Vizi měl velikou. A v tom okamžiku Pán Bůh spojil naše cesty.

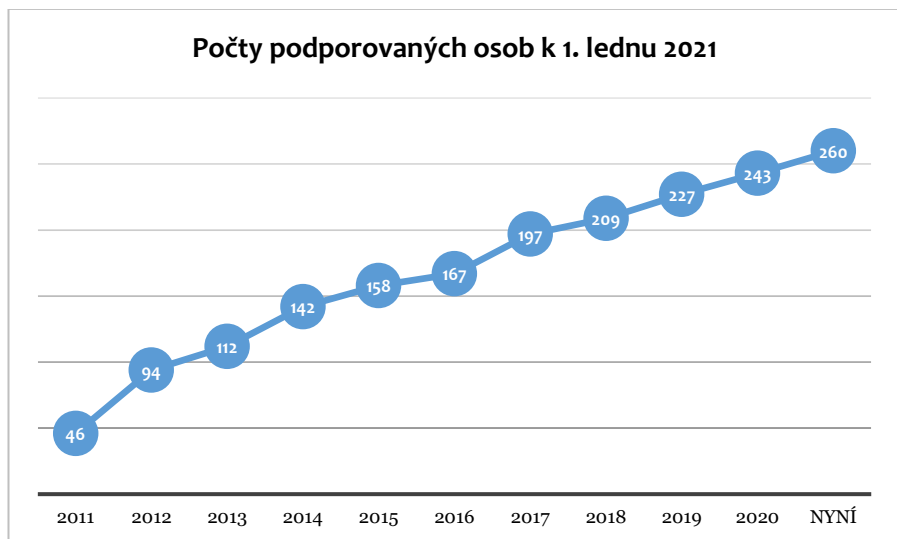
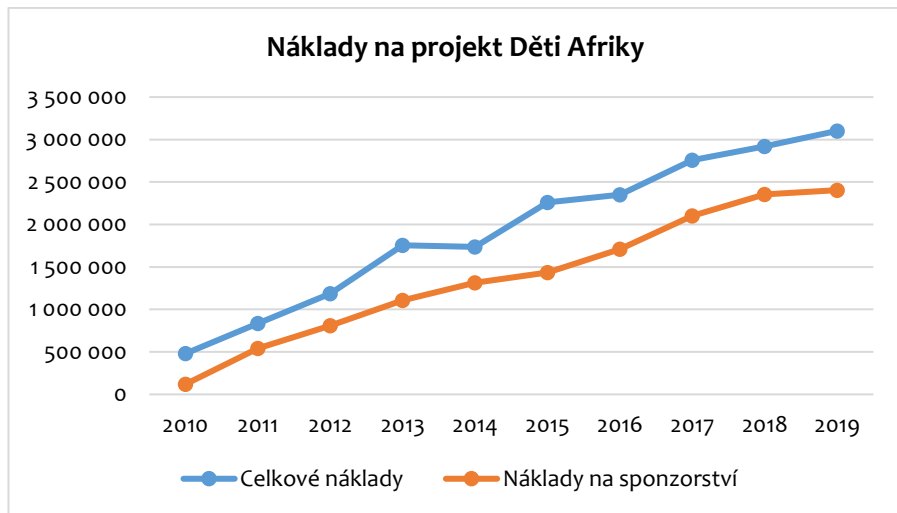
Dnes má mateřská a základní škola LEA 567 dětí. Navíc vznikla střední škola,

kteřá má 389 studentů. A to nemluvíme o dalších školách, na kterých se Martin podílí.

V roce 2009 měl Martin 3 učitele, jednu kuchařku a jednoho dalšího pomocníka. Dnes v LEA školách vyučuje 42 učitelů a dále je zaměstnáno 25 dalších zaměstnanců: Jde například o účetní, kuchaře, topiče, zásobovače dřívím a vodou, vychovatele, ošetřovatele, pradleny, noční hlídače a další.

V polovině listopadu platilo, že celkově jsme v průběhu 10 let zapojili do podpory 324 osob. V současnosti je podporováno 260 osob. 64 osob tedy už vzdělávací program ukončilo. Kromě podpory jednotlivců jsme podporovali další investiční aktivity jako výstavbu tříd či

malých škol, podporovali jsme službu dobrovolníků či pomáhali v komunitě s hladem. Toto vše bylo možno díky Vám, stovkám podporovatelů, kteří věrně stojíte za naší službou. Děkujeme. Další detaily můžete vidět na přiložených grafech.

Aktuality

Autor : Michal Klus

V říjnu navštívila naše spolupracovnice Tanzanii a přivezla dopisy od dětí a podporovaných dospěláků. Bylo to velmi rychlé rozhodnutí, a tak jsme nestihli vybrat dopisy od Vás. Věřím, že naprostá většina z podporovatelů tyto dopisy obdržela. Asi týden po tom, co jsme dopisy rozeslali, došel z Tanzanie balík dopisů, který byl odeslán 13. března. Putoval přesně 8 měsíců. Už jsme si mysleli, že je ztracen. Tyto, datem tedy starší dopisy, přikládáme k tomuto zpravodaji všem, pro které byly určeny. Může se stát, že některé chybí, a téměř jistě tam nebudou dopisy pro ty, kdo začali s podporou až letos. Děkujeme za pochopení.

Děkujeme také všem Vám, kteří jste nám počátkem měsíce poslali dopisy pro podporované děti. Chvilí to vypadalo, že bychom tam mohli vycestovat už v adventu, ale nakonec se to nepodařilo. Máme naději, že Vaše dopisy doručíme hned počátkem roku. Ti z Vás, kdo je ještě doručit nestihli, tak mohou tedy udělat do konce roku.

Jelikož pandemie už v Tanzanii nemá žádný vliv na školní docházku, tak v říjnu proběhla slavnostní promoce žáků sedmých tříd základních škol a také studentů čtvrtého ročníku střední školy. Jde tedy o žáky a studenty posledních ročníků svých škol. Těchto slavností se účastnily stovky rodičů a přátel školy. Pro nás je asi poněkud nezvyklou praxí, že

takováto promoce předchází závěrečným zkouškám, které potom následují. Žáci sedmých tříd už je nyní mají také za sebou a čekají na výsledky. Mezi těmito žáky je 23 vámi podporovaných dětí.

Středoškoláci jsou zhruba uprostřed závěrečného zkouškového období, které trvá celý měsíc. Mezi letošními maturanty je 17 studentů, kteří jsou podporováni skrze náš projekt. Jde vůbec o první podporované děti, se kterými jsme projekt před desíti léty začínali.

V Tanzanii nyní končí také školní rok. Děti pojedou domů na vánoční prázdniny a vrátí se do školy opět na počátku nového roku.

Už asi rok informujeme o stavbě nové ubytovny pro 280 dětí v Dongobeshi. Vše se snad už blíží ke svému konci. Školní inspekce, která stavbu také monitoruje, si ještě vyžádala, aby celý areál ubytovny byl oplocen. A tak se v těchto dnech staví zděný plot. Celá ubytovna se sociálním zařízením by se měla slavnostně otevřít 18. prosince. Proběhne velká slavnost, které se bude účastnit jistě více než tisíc lidí, budova bude posvěcena a uvedena do života. Na financování se podílelo více partnerů. Díky podporovatelům z ČR jsme tento projekt podpořili částkou přesahující 30.000 US dolarů. Dále stavbu podpořili také partneři z Německa a z USA. Bylo radostí vidět, že i místní hledají kreativní cesty, jak získávat prostředky, a do pomoci byla významně zapojena i místní komunita.

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TRINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
EMAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ